

תִּשְׁמְעוּ: ח אֵל תִּקְשׁוּ לִבְכֶכֶם בְּמִרְיָהּ בְּיוֹם מִסַּח בְּפִדְבָּר: ט אֲשֶׁר נִסְוֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי גַם רָאוּ פְעָלַי: י אֲרַבְעִים שָׁנָה אֶקְנֵט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי
 לִבִּי הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכַי: יא אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי:
 זוהר תהלים

אשמורות, בראש היה לו לומר, אלא לראש, כמו שנאמר (בראשית מז) על ראש המטה, וביארנו שראש המטה זה היסוד, אף כאן לראש זה היסוד, שהמטרונה מתברכת בוקלד ראש אשמורות, זה הוא ראש לנצח והודקלה רבי יוסי אמר זה הוא ראש של כתר המלך והסוף קלו רבי אבא אמר לראש אשמורת כתוב חסר, זה הוא הראש כמו ראש המטה קלו והכל במלך הקדוש העליון נאמר, וזה הוא לי"י:

גאולתכם אימתי תבואו לארצכם, שובו אתיו, והיינו כמו שאמר רבי יהודה, אין קץ הגלות נתלה אלא בתשובה, שנאמר היום אם בקלו תשמעו:

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ וְגו' (צו, ב): [זוהר ח"ב (דף טז):] שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ וְאִמְרוּ (איכה ב) קוּמִי רוּנִי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת, קוּמִי רוּנִי, זו כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, בְּלִילָה, בְּגִלוֹת קְלָו רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּלִילָה, בְּזִמְנָן שֶׁהִיא שׁוֹלֵטַת וּמַעֲוֹרֶרֶת, לְרֹאשׁ

זיו הזוהר

הראש וההתחלה של כתרי המלך שהן הספירות של עלמא דדכורא מתתא לעילא, כי הוא סיומא מלעילא לתתא לכן הוא הראש מתתא לעילא, ובוה מתורץ הל"ר כי אשמורות מוסב על כתרי מלכא: קלז. רבי אבא פליג עליהם ואומר שאשמורת כתיב חסר, לכן אין זה ל"ר אלא כמו ואשמורה בלילה אשמורת הבקר, ונראה שרבי אבא גרס האות וא"ו בין מ' ר' ולא בין ר' ת', ולפי דבריו מכוון הכתוב שכנסת ישראל תשיר לראש של המלכות, והיינו התפארת מלכא קדישא עלאה, וזהו ג"כ מה שנזכר בפסוק שהשירה תהיה לי"י, רצה לומר להתפארת, ועי"ז תברך שמו, היינו המלכות והשכינה הקדושה:

קלג. ר"ל שהלשון נקבה מוסב על כנסת ישראל היינו השכינה הקדושה, וגם כפשוטו על עם ישראל שלא יאמרו שהגלות גרם פירוד וכריתות לגמרי ח"ו, ואיך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר, ומה גם שאין שומע מאזין ומקשיב, וע"ז אומר הכתוב איזה ספר כריתות אמכם וְגו', והגם שאין הזדוגות כמקדם, אמנם כריתות אין, אלא שיש דבקות בהסתר שאין מובן לנו: קלד. שמן היסוד נשפע אליה שפע העליונה: קלה. פי' שהיסוד הוא בבחי' ראש ועיקר לנצח והוד שהם שוחקים המן עבור הצדיק, ובוה מתורץ הלשון רבים של אשמורות שהוא מוסב על נצח והוד: קלו. רבי יוסי נותן טעם שהיסוד נקרא ראש יען כי הוא